

PHOENIX 85

REVISTA DE INSOLVENȚĂ

IULIE-SEPTEMBRIE 2023

EDITORIAL

- 3 Cuvântul președintelui

RUBRICA ANALISTULUI

- 6 ANTONIU OBANCIA
Drepturile terților de bună-credință în procedura internațională de recunoaștere reciprocă a ordinelor privind indisponibilizarea și confiscarea produselor infracțiunii
- 10 FLORIN SANDU
Avertizarea timpurie și mentorii insolvenței
- 14 ALINA POPA, ANDREEA DELI
Argumente referențiale
- 16 CARMEN POPA
Obligația lichidatorului de expunere pe piață într-o manieră adecvată a bunurilor debitoarei – art. 154 din Legea nr. 85/2014

RUBRICA MAGISTRATULUI

- 20 OANA AVRAMESCU
Dileme privind întinderea despăgubirii convenite contractantului în cazul denunțării unui contract în derulare de către administratorul judiciar

RUBRICA PRACTICIANULUI

- 24 CRISTINA STROIE, OANA VELICAN
Noi instrumente digitale în sectorul procedurilor de insolvență: <https://www.unpir.ro/sedis/statistica>

DREPTURILE TERȚILOR DE BUNĂ-CREDINȚĂ ÎN PROCEDURA INTERNAȚIONALĂ DE RECUNOAȘTERE RECIPROCĂ A ORDINELOR PRIVIND INDISPONIBILIZAREA ȘI CONFISCAREA PRODUSELOR INFRAȚIUNII

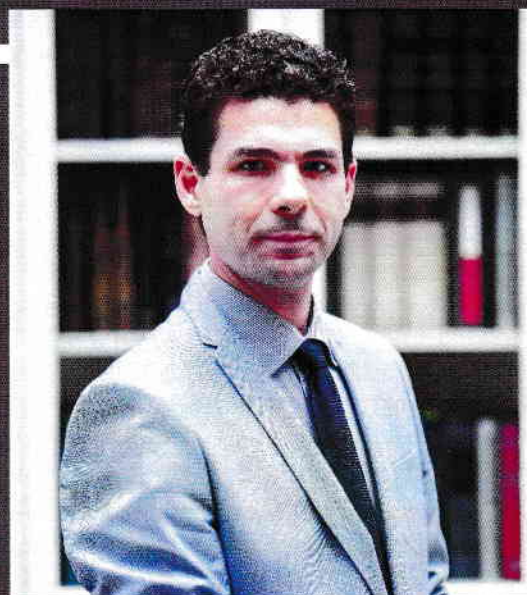
THE RIGHTS OF GOOD-FAITH THIRD PARTIES IN THE INTERNATIONAL PROCEDURE FOR MUTUAL RECOGNITION OF ORDERS FOR FREEZING AND CONFISCATION OF CRIME PROCEEDS

ABSTRACT

The European Council Convention, established in 2005 in Warsaw, protects the rights of good-faith third parties against measures of criminal seizure or confiscation. These safeguards have been further elaborated upon at the EU level, first by Directive No. 2014/42/UE and more recently by EU Regulation No. 2018/1805 dated November 14, 2018. In situations where assets are at risk of confiscation, the individual who owns those assets should be summoned within the criminal trial.

The article's premise focuses on scenarios where the shareholder or manager of a Romanian company faces charges in a foreign criminal trial, while the Romanian company undergoes insolvency procedures. The company itself by its legal representatives under the insolvency procedure as well as its stakeholders should have the right to defend against potential criminal seizure or confiscation measures.

In conclusion, good-faith third parties should be guaranteed a fair trial concerning their ownership rights.

Avocat dr. **Antoniu Obancia**
Rubin Meyer Doru & Trandafir SCA
În asociere cu HERZFELD & RUBIN,
P.C., New York

KEYWORDS: deb • equity • stakeholders • seizure • confiscation • insolvency

1. Ipoteza analizată

Sunt situații în care există un proces penal având ca inculpat pe administratorul sau asociatul unei companii. Asemenea proces penal poate fi în România sau în străinătate. Obiectul judecății penale este dat de infracțiuni care presupun și confiscarea produsului presupusei infracțiuni. Iar până la soluționarea definitivă a cauzei penale se dispun măsuri asigurătorii (sechestre). Aceste sechestre pot duce compania în insolvență. Un caz particular îl constituie companiile având ca obiect de

activitate dezvoltarea imobiliară, în care există un număr considerabil de promitenți-cumpărători ai apartamentelor din blocurile aflate în stadii diferite de construcție.

Dacă procesul penal este în străinătate – în Europa – devine incidentă procedura internațională de recunoaștere reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și confiscare ale produselor infracțiunii: o procedură care impactează compania și pe creditorii. Se pune problema protejării drepturilor acestora, mai ales în situația în care nici compania, nici creditorii nu sunt parte

în procesul penal al administratorului ori asociatului inculpat, pentru a invoca apărări cu privire la propriile patrimonii.

De asemenea, se pune problema unui concurs de proceduri judiciare, respectiv între procedura insolvenței din România și procedura penală din străinătate.

Pomind de la Convenția de la Varșovia din 2005, în mod special ne vom axa analiza pe Regulamentul UE 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare.

2. Garanțiile prevăzute de Convenția Consiliului Europei de la Varșovia din 2005

Prin Legea nr. 420/2006, România a ratificat Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, semnată de România la Varșovia, la 16 mai 2005.

Art. 1 din Convenție conține terminologia și sunt utile de evidențiat ipoteza de la lit. d) – *confiscarea* – și cea de la lit. g) – *sechestrul*:

- „confiscare se referă la o măsură dispusă de o instanță judecătorească ca urmare a unei proceduri referitoare la una sau mai multe infracțiuni, măsură care are ca rezultat privarea permanentă de acel bun”;
- „blocarea sau punerea sub sechestrul înseamnă interzicerea temporară a transferului, distrugerii, conversiei, înstrăinării ori deplasării bunurilor sau luarea în custodie temporară ori preluarea controlului asupra bunurilor în baza unei hotărâri emise de o instanță sau de o altă autoritate competentă”.

Cu privire la garanțiile pentru terți, art. 8 prevede: „Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a se asigura că persoanele interesate, afectate de măsurile prevăzute la art. 3, 4 și 5 și de celelalte prevederi în materie din prezenta secțiune, dispun de posibilitatea de a avea acces efectiv la justiție pentru a-și apăra drepturile”.

3. Garanțiile au fost mult dezvoltate la nivelul Uniunii Europene, prin:

3.1. Directiva 2014/42/UE privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană

Preambulul acestui act normativ european conține următoarele principii (pct. 33): „Prezenta directivă afectează în substanța lor drepturile persoanelor, nu numai ale celor suspectate sau învinuite, dar și ale terților care nu fac obiectul urmăririi penale. Prin urmare, este necesar să se prevadă garanții și căi de atac specifice pentru a garanta respectarea drepturilor fundamentale ale acestora în punerea în aplicare a prezentei directive. Aceasta include dreptul de a fi audiat pentru

terții care pretind că sunt proprietarii bunurilor în cauză sau care pretind că ar avea alte drepturi patrimoniale («drepturi reale», *ius in re*), precum dreptul de uzufruct. Ordinul de înghețare a bunurilor ar trebui comunicat persoanei afectate cât de curând posibil după executarea acestuia. Cu toate acestea, autoritățile competente ar putea amâna comunicarea ordinului respectiv către persoana afectată din motive legate de buna desfășurare a anchetei”.

Iar art. 6 – *Confiscarea aplicată terților* – prevede la alin. (1) regula, iar la alin. (2) garanția pentru terți:

„(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite confiscarea produselor sau a altor bunuri a căror valoare corespunde produselor care, în mod direct sau indirect, au fost transferate de o persoană suspectată sau învinuită către terți sau care au fost dobândite de terți de la o persoană suspectată sau învinuită, cel puțin în cazurile în care terții știau sau ar fi trebuit să știe faptul că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și circumstanțe concrete, inclusiv a faptului că transferul sau dobândirea a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani semnificativ mai reduse decât valoarea de piață a bunurilor.

(2) Alineatul (1) se interpretează astfel încât să nu aducă atingere drepturilor terților de bună credință” (s.n.).

Mai mult, art. 8 – *Garanții* – prevede la alin. (1) și (9) următoarele:

„(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele afectate de măsurile prevăzute în prezenta directivă au dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil, în vederea exercitării drepturilor acestora.”

„(9) Terții au dreptul de a pretinde un titlu de proprietate sau alte drepturi reale, inclusiv în cazurile menționate la articolul 6.”

Față de cele de mai sus, evidențiem că în Codul nostru de procedură penală există doar art. 366, *Participarea persoanei vătămate și a altor subiecți procesuali la judecată și drepturile acestora*, care prevede la alin. (3): „Persoanele ale căror bunuri sunt supuse confiscării pot fi reprezentate de avocat și pot formula cereri, ridica excepții și pune concluzii cu privire la măsura confiscării”.

Ce nu prevede Codul este obligația instanței de a cita persoanele ale căror bunuri sunt vizate de măsura confiscării. Apreciem că instituirea obligației de a cita constituie premisa exercitării dreptului la apărare. Totodată, introducerea în cauză a terțului trebuie să fie exercitabilă de la etapa fondului, pentru a se asigura dublul grad de jurisdicție¹.

3.2. Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare

Ce nu prevede Codul este obligația instanței de a cita persoanele ale căror bunuri sunt vizate de măsura confiscării. Apreciem că instituirea obligației de a cita constituie premisa exercitării dreptului la apărare